

Oslo Rød Valgallianse program for 2007-2011

Stem Rødt - stem

www.rodtoslo.no
www.pdf-arkivet.no (2020)

Program for Oslo Rød Valgallianse 2007-2011

I dette Oslo-programmet er særskilte Oslo-saker prioritert. Om du ikke finner det du leter etter her, kan du kikke i Rødt/RVs sentrale program.

For en del bydeler i Oslo er det også utarbeidet egne program foran bydelsvalget. Disse finner du på www.rodtoslo.no.

Innhold:

Innledning	s. 3
Forsvar velferdsstaten	s. 7
Industri- og næringspolitikk	s. 11
Alle har rett til å bo	s. 13
Oppvekst	s. 16
Helse- og sosialpolitikk	s. 23
Miljø og samferdsel	s. 26
Kultur og idrett	s. 31
Hvor skal vi få pengene fra?	s. 34

Det store bildet

Rød Valgallianse/Rødt arbeider for sosialisme, det vil si et reelt folkestyre. Det er nødvendig å avskaffe kapitalismen og ta makta over økonomien fra private aksjonærer og styrerom. Samfunnets ressurser må styres demokratisk, ikke av kapitalistene. Kapitalismens profittjag fører til arbeidsløshet og utstøting fra arbeidslivet, fattigdom, krig og miljøkriser. Menneskehetens største problemer må løses gjennom at ressurser og produksjon underlegges folkelig styring.

I et kapitalistisk samfunn som det norske er det hensynet til kapitalistenes profitt som kommer først. De ledende politiske partia vil alltid først og fremst ta hensyn til den. Statsinstitusjonene og de offentlige ordningene er utformet på dette grunnlaget. I motsetning til dette står RVs politikk for kjærlighet til folk og ikke til kapitalen. RV tar utgangspunkt i vanlige folks interesser og vil utvikle og støtte arbeiderklassens,

kvinnenes og ungdommens kamp for et annet samfunnssystem.

Kapitalens interesser er også EUs ledetråd. EU er ikke demokratisk. Derfor er Rød Valgallianse mot norsk medlemskap i EU og EØS. EØS-tilpassinga svekker sjølstyret og de demokratiske rettighetene. Blant annet svekkes det kommunale sjølstyret når det gjelder innkjøp av varer og tjenester. Om Norge skulle bli med i EU, vil situasjonen være enda mer alvorlig.

Å ta makta over økonomien – en sosialistisk revolusjon – kan ikke gjennomføres ovenfra eller av et mindretall. Det er nødvendig at arbeidsfolk sjøl tar samfunnsmakta i sine hender – det nye samfunnet må skapes nedenfra.

RVs mål er et klasseløst samfunn av likeverdige mennesker der ingen blir undertrykt på grunnlag av kjønn, hudfarge, kultur, legning eller funksjonsnivå.

Oslo er Norges mest klassesdelte fylke

Oslo er en klassesdelt by. Her bor de rikeste og mektigste, men også

De fattigste og de med minst innflytelse. Her finnes bankene og

gjeldsofrene, de private klinikkene og overdosedødsfallene, kjendisene og det uorganiserte tjenesteproletariatet, vestkanten og østkanten. Det er kapitalen

som styrer Oslo og kapitalen som styrer byrådet. Bak arkitektkonkurransene og reguleringsplanene er det de største kapitalgruppene som bestemmer byutviklinga.

Hvorfor deltar RV i valg?

Når RV deltar i valg og i bystyre og bydelsutvalg, er det for å ta parti for folk, mot makta. Representanter fra andre partier vil i mange enkeltsaker være enige med RV, men RV er det eneste partiet som ønsker å få slutt på den nåværende samfunnsordnin-

gen, slik at folk sjøl kan styre. Utvidelse av folks innsynsrett er ett av virkemidla for å få slutt på maktmisbruk fra politikere og byråkrater og ulike former for korrupt samrøre mellom sentrale politikere og private bedrifter.

- RV skal være en pålitelig samarbeidspartner og et talerør for fagforeninger, kvinneorganisasjoner, miljøorganisasjoner og andre folkelige organisasjoner og enkeltpersoner som rammes av maktens ulike angrep.
- RV mobiliserer til forsvarskamp mot angrep på folks velferd og rettigheter. Spesielt vil vi arbeide for økt fagorganisering i tjenesteytende næringer og blant ungdommen, og for å styrke fagbevegelsens kampkraft.
- RV setter saker på dagsordenen som borgerskap og byråd prøver å holde skjult.
- RV arbeider for å avsløre alle former for bestikkelser og smøring, myndighetsmisbruk fra politikernes side og annet pampevesen.

Hvor demokratisk er styringsordningen i Oslo?

RV går inn for å avskaffe byråds-systemet. Dette systemet er grunnleggende udemokratisk fordi det for-skyver makt fra de folkevalgte i bystyret til byrådet. I virkeligheten blir det byrådet og administrasjonen som styrer Oslo kommunes økonomi og prioriteringer.

I tillegg er ansvaret for blant annet helse- og sosialsaker og barnehager fordelt til bydelene uten at disse får nok penger til å løse oppgavene.

Totalbevilgningene fra bystyreflertallet, de såkalte rammebevilgningene, er ikke store nok. Derfor pålegges bydelspolitikere å skjære vekk nødvendige oppgaver. Slik skyver bystyret/byrådet ansvaret nedover i systemet og framstår som uten ansvar om befolkninga klager. Bystyret har – mot RVs stemmer – vedtatt regler som forbyr bydelsutvalgene å gå utover de rammene bystyret gjennom sine budsjettvedtak fastsetter. Derfor blir dette systemet udemokratisk, og bydelsutvalgene får en gisselrolle.

RV er likevel for at Oslo fortsatt skal være organisert i bydeler leda av bydelsutvalg. Vi vil at politiske beslutninger skal fattes så nær dem det angår som mulig. Slik blir det en mer overkommelig oppgave for folk å utfordre makta og få protestert mot og endra på urimelige vedtak. RV vil også at det skal legges til rette for at de det angår skal få ta direkte del i beslutningsprosessene, både i bydelene og i byen. Om bydelsutvalgene skal ha ansvar for sin befolkning, må de i samråd med befolkninga ha politisk makt til å bestemme hva bydelen trenger og vil, og få penger nok til å gjennomføre det. RV går inn for at bydelene skal budsjettere utelukkende ut fra bydelens behov. Hvis et bystyreflertall vedtar så trange budsjettammer at det betyr nedskjæringer i en bydel, mener RV at det samme bystyreflertallet også skal vedta de konkrete kutta, slik at bystyrets ansvar blir synlig for befolkninga:

- RV går mot delegering av politiske beslutninger fra folkevalgte organ til administrasjon og vil avskaffe byråds-systemet.

- RV er mot organisering av kommunal drift i selskaper, foretak og andre styringsmodeller som reduserer mulighetene til politisk styring og som pulveriserer de folkevalgtes ansvar.
- RV går inn for forsøk med deltakende budsjettering i byen og bydelene.
- RV vil gi bydelsutvalgene reell makt og utvide deres myndighetsområde til bl.a. også å omfatte skjenkebevillinger og regulerings spørsmål.
- RV går inn for at bydelsutvalget skal ansette bydelsdirektør og at direktøren skal stå under instruksjon av bydelsutvalget og ikke være overstyrt fra byrådet.

Hvilket byråd støtter RV?

RV har aldri stemt for et Høyre-ledet byråd, og vi vil nå i 2007 bidra til å få avsatt H/Frp-byrådet. RV kan ikke støtte et byråd som fører en privatiseringspolitikk, slik som de høyredominerte byrådene i de siste periodene.

Hvis de partia som ønsker byråds-skifte får flertall i kommunevalget, må H/Frp-byrådet gå av. Ordføreren må da be den byrådsleder-kandidaten som han antar kan samle størst oppslutning, danne nytt byråd.

Et sterkt RV vil ha en jobb å gjøre uansett valgutfall. Derfor er din stemme til RV viktig.

1. Forsvar velferdsstaten – nei til privatisering av kommunal virksomhet

Med velferdsstaten mener vi et offentlig og gratis helsevesen og skoleverk, et offentlig og utjevneende folketrygdsystem, godt utbygd eldreomsorg, sosial boligbygging som sikrer alle en rimelig bolig av god standard, arbeidsledighetstrygd og sosiale ordninger som forhindrer fattigdom blant dem som midlertidig mister inntekt, og kommunale tjenester som sikrer alle tilgang til kultur, fritidsaktiviteter og sosiale aktiviteter. Kommunene er en hjørnestein i den norske velferdsstaten. Borgerskapet går nå inn for å privatisere og avvikle velferdsstaten, og i mange tilfeller støttes dette av de fleste partia. Bystyrene vedtar omorganiseringer har gang på gang lagt til rette for kommersielle aktører og deres private rikdom.

Høyrekreftenes spill

Byrådet i Oslo jobber intenst for å privatisere og konkurranseutsette mest mulig av de kommunale tjenestene. Når private selskaper kommer inn, skal de sjølsagt tjene penger på det. I praksis vil de etter hvert gå til angrep på de ansattes lønns- og arbeidsvilkår, antall ansatte og så videre. Eller de tar over de mest lønnsomme

RV mener at privatisering og nedskjæring av kommunal virksomhet verken er til fordel for byens befolkning eller de ansatte. Særlig rammer det mange kvinner. Det er de som arbeider i omsorgs- og utdanningsyrkene, og det er de som får hovedansvaret når omsorgsoppgaver flyttes tilbake til familien.

Omstilling og styrking av offentlig sektor er helt nødvendig. Alt for ofte er tjenestetilbudene og servicen for dårlig. De kan bære preg av utslitte arbeidstakere, økonomisk forfall og særdeles dårlig overordnet tilrettelegging. Men RV mener at manglene når det gjelder service og effektivitet i tjenestene, best løses innenfor den offentlige ramma og eieformen og i samarbeid med de ansatte.

pasientene, klientene og tjenestene og overlater resten til det offentlige. Dette vil gå ut over tjenestetilbudet for befolkninga ved at det blir dårligere eller dyrere eller begge deler. Det er også et problem at kompetansen dermed forsvinner fra kommunen.

Slagorda om «valgfrihet» og «fri konkurranse» betyr på kort sikt at stadig flere områder underlegges markedsstyring, og at kapitalistvennene til Høyre, Frp, KrF og Venstre får tilgang til stadig nye markeder og dermed økt profitt. På lengre sikt vil de kommunale «monopolene» med sikkerhet bli erstatta av private monopoler ved at storkonserner overtar, og da uten folkevalgt kontroll. RV vil kjempe for at skattebetalernes penger ikke skal ende hos nasjonale og internasjonale profitører.

Politikere fra mange partier hevder at konkurranseutsetting og privatisering betyr at vi får mer igjen for pengene. Vi vet fra tilsvarende forsøk i Norge og i utlandet at konkurranseutsetting er en kostbar affære, som på sikt verken gir bedre tjenester eller lavere kostnader.

Ei rekke kommunale etater og virksomheter i Oslo har blitt omorganisert som kommunale foretak (KF). Neste etappe er omgjøring til aksjeselskaper. I disse selskapene og deres datterselskap risikerer de ansatte dårligere arbeidsvilkår, spesielt dårligere pensjonsordninger. Dette er en følge av at anbuds konkurransene ofte vinnes av de med dårligst pensjonsordning. Samtidig svekkes mulighetene for demokratisk inn-

syn og kontroll fordi bystyreflertallet hardnakka holder på at den eneste interessen bystyret har i disse selskapenes drift, er at de tjener penger. Men som innbyggere av byen har vi interesse av innholdet i kinotilbudet, leverings-sikkerheten og prisen på strømmen, rutetilbudet og prisene på kollektivtrafikken, at søppeltømminga foregår daglig og at bemanningen i eldreomsorgen er stabil. Dette er det vi vil at bystyret skal sørge for.

Bystyret har vedtatt å dele inn bydelenes og de kommunale etatenes virksomhet i en bestillerdel og en utførerdel. Dette gjøres for at det skal bli lettere å la private bedrifter overta det som har vært kommunal virksomhet. Men resultatet er dobbeltarbeid og enda mer meningsløst byråkrati. RVs forslag om å avvikle bestiller-/utfører-modellen har til nå ikke fått støtte fra andre partier i bystyret. På svært mange områder fungerer denne «liksom-kommersielle» modellen bare til å frata folk rettigheter og frita politikerne for ansvar. Mot denne modellen stiller Oslo RV krav om at politikerne som vedtar tjenesteomfanget skal være demokratisk valgt, at tjenestene skal underlegges demokratisk kontroll og at velferdsstaten opprettholdes.

Konkurranseutsetting, omdanning til kommunale foretak, aksjeselskap og bestiller/utfører-modellen er dessuten bare skritt mot full privatisering i neste omgang.

RV er ellers mot å finansiere skoler, sjukehem, veger og andre

Oslo kommune som arbeidsgiver

Til tross for nedskjæringer, utskilinger og konkurranseutsetting er Oslo kommune fortsatt en av byens største arbeidsgivere. RV mener kommunens rolle som arbeidsgiver og dens holdning overfor de ansatte skal være underlagt folkevalgt styring. Det er et standpunkt vi langt på veg er alene om i bystyret. For eksempel overlates det til byrådet å bestemme kommunens overordnede posisjoner ved tarifforhandlinger, dette uten at bystyret en gang orienteres. Samtlige andre partier synes det er greit å slippe politisk ansvar, når byrådet løper borger-skapets ærend også som arbeidsgiver.

Formelt sett har ordinært ansatte i Oslo kommune relativt gode vilkår når det gjelder faglige rettigheter, medbestemmelse og innsyn. Likevel er det grunn til kritikk. Lønnsnivået er generelt lavt. Deltidsansettelser og lovstridige midlertidige kontrakter er satt i

offentlige anlegg gjennom det som kalles OPS (offentlig-privat samarbeid), fordi all erfaring viser at denne finansieringsmetoden gjør nye anlegg dyrere for kommunene, samtidig som private aktører får større fortjeneste.

system. Mange kommunalt ansatte, særlig kvinner, har så små stillingsbrøker at jobben ikke gir opptjening av pensjonsrettigheter. Vi opplever også at lov- og avtaleverk settes til side og at viktig informasjon holdes tilbake.

Samtidig spekulerer kommunen både i omfattende bruk av overtid og i ulønna ekstrainsats fra den enkelte ansatte. På grunn av rasjonaliseringer og kutt i tjenestetilbudet strekker ikke den tilmålte tida til, og den tildelte tjenesten man er satt til å yte dekker ikke behovet. Innenfor omsorgsyrkene, og særlig i de hjemmebaserte tjenestene, tvinges ansatte til arbeid ut over instruks og arbeidstid for å opprettholde yrkesstolthet og anstendighet. Dette vet og vil den kommunale ledelsen.

Også organisasjonsendringene i kommunen setter de ansatte under angrep. Når driftsformen endres fra kommunal virksomhet til

gjørne de faglige rettighetene.

Kommunens angrep på egne ansatte er uttrykk for byrådens klassetenking. Vi ser det praktiske resultatet av et ideologisk ønske om å ta frata fagbevegelsen opparbeidde rettigheter og svekke de ansattes kår.

RV går mot all privatisering av kommunale tjenester. All kommunal virksomhet som er privatisert eller organisert som foretak eller selskap, må tilbakeføres til

ordinær kommunal regi, og alle ansatte skal tilbake til vanlige tariff- og pensjonsrettigheter.

RV vil kjempe mot sosial dumping blant kommunalt ansatte. Om det tvinges gjennom at en virksomhet privatiseres eller omorganiseres, må prinsippet være at beste tariffavtale skal gjelde og at alle skal ansettes hos den nye arbeidsgiveren. Ansatte som ikke ønsker overgang, må tilbys fortsatt jobb i Oslo kommune.

- RV går inn for at bestiller/utfører-modellen avvikles.
- RV krever tett oppfølging av private selskaper som allerede har tatt over kommunale tjenester. Kontraktene må sies opp ved mislighold og avvikles ved utløp.
- RV går inn for at kommunalt ansatte skal ha rett til fast heltidsjobb og for at kommunen avskaffer stillingsbrøker som ikke gir pensjonsopptjening.
- RV går inn for seks timers arbeidsdag med full lønnskompensasjon for kommunalt ansatte fra fylte 62 år og for generelle forsøk med sekstimersdag.
- RV vil gi de ansatte bedre lønns- og arbeidsvilkår og styrke deres faglige rettigheter.
- Dersom den generelle AFP-ordninga svekkes, vil RV gå inn for at kommunen tilbyr sine ansatte ei tidligpensjonsordning som er minst like god som dagens.
- Sysselsettingstiltak og «frivillig innsats» må ikke fortrenge ordinære arbeidsplasser eller undergrave gjeldende tariffavtaler.
- RV går inn for at kommunen skal ha et antall lærlingplasser som tilsvarer minst 1 promille av kommunens folketall. Vi går inn for å gjenopprette lærlingkontoret/-etaten.

2. Industri- og næringspolitikk

Oslo er i ferd med å bli bare en kontor- og serviceby. De fleste av Oslos tradisjonsrike storbedrifter er i dag lagt ned eller har flytta produksjonen ut av byen. Samtidig skjer det ei overetablering innen servicenæringene: Finans, kjøpesentre, konsulentfirmaer, kontorbygg og så videre. Ungdommen får mindre valgmuligheter når det gjelder utdanning og yrke. Fagbevegelsen mister sine sterke fester i privat sektor. Lønnsforskjellene og ulikhetene øker dramatisk. På den ene siden har vi de urimelig godt betalte jobbene til et lite mindretall av ledere, finansfolk osv. På den andre siden har vi «tjenerskapet» til dette sjiktet, de uorganiserte og underbetalte i varehandel, hotell og restaurant osv., og de underbetalte jobbene i offentlig sektor.

Årsaken til dette er dels at kapitalen finner ei slik utvikling mest lønnsom, dels at myndighetene sentralt ikke gjør noe for å prøve å styre etableringspolitikken. Oslos myndigheter gjør heller ikke stort for å legge til rette for fortsatt drift innen industri og

tradisjonelle næringer i byen. Det vil kreve at byplanleggingen legges om, slik at det sikres hensiktsmessige arealer til industri, og at kommunen bygger nødvendig infrastruktur som gjør moderne bærekraftig industriproduksjon mulig.

På samme måte må det tas i bruk politiske virkemidler for å demme opp for overetablering innenfor varehandel og hotell- og serveringsnæringen. Reguleringsvedtak, trafikkregulering og parkeringsbestemmelser må brukes for å forhindre etablering av nye og utvidelse av eksisterende bilbaserte kjøpesentre. Tildeling av salgs-, serverings- og skjenkebevillinger må brukes til å redusere alkoholbruk og forhindre geografisk overkonsentrasjon av skjenkesteder. Det må også kunne brukes til å bremse store aktører, til å slå ned på skattesnusk og ulovligheter og til å sikre ansattes rettigheter og arbeidsvilkår. Målet må være å gi grunnlag for ryddig handel og servering, og for offentlige og private servicetilbud der folk bor.

- RV vil i hovedsak være mot omregulering fra industri til andre formål og vil arbeide for at det legges til rette arealer og infrastruktur for nåværende og ny industri.

- RV vil kjempe for å beholde de industriarbeidsplassene som er igjen i byen og for etablering av nye.
- Oslo havn er en hjørnestein i Oslos næringsliv og bidrar til å redusere miljøskadelig transport på veg. RV vil arbeide for at havna skal få tilstrekkelige arealer og ressurser til å drive moderne havnedrift. Den nye containerhavna som skal bygges på Sjursøya, må ikke tvinges til avvikling i 2011.
- RV vil at kommunen skal utvikle terminalområdet i Grorudalen slik at det sammen med havna blir et plasseffektivt, bærekraftig og framtidretta logistikkcenter.
- RV vil at godstransport og yrkestrafikk skal få bedre framkommelighet ved at vegnettet tilrettelegges og privatbilismen reduseres. Kommunen må skaffe tomt til trailerparkering slik at langtransportsjåførene får akseptable forhold.
- RV støtter fagbevegelsens kamp mot sosial dumping. Oslo kommune og virksomheter hvor kommunene har kontrollerende eierskap må bare benytte firmaer med skatte-, lov- og tariffmessige forhold i orden.
- RV krever at kommunen tar herredømme over produksjon og distribusjon av strøm og sikrer politisk styring. Kommunen skal ikke selge eierandeler, men arbeide for at all produksjon og distribusjon av kraft for Oslo kommer i ordinært kommunalt eie.
- RV vil gå mot etablering av nye handelssentre og nye bank- og finanspalasser.
- RV støtter kampen for skikkelige lønns-, arbeids- og ansettelsesvilkår i servicenæringene. Vi vil sette som forutsetning for tildeling av bevilling til salgs-, serverings- og skjenkevirksomhet at lover og skatteregler er overholdt og at de ansatte har tariffavtale. Vi går mot utvida åpningstider helg og natt.
- RV vil kjempe mot utflytting av statlige tilsyn og virksomheter. Nyetablering av slike virksomheter kan imidlertid skje i distrikta.
- RV vil styrke arbeidet for at private virksomheter forplikter seg til å ta inn lærlinger.

3. Alle har rett til å bo

RV mener det er en menneskerett å kunne disponere en høvelig bolig til en kostnad som står i et rimelig forhold til inntektene. Boligen er en del av samfunnets infrastruktur på samme måte som veg, skole, strøm og helsevesen. Det må derfor i hovedsak være en offentlig oppgave å sørge for at boretten oppfylles ved bolig gjennom boligsamvirke, leie av kommunal leilighet eller i begrensa utstrekning ved sjøleierbolig.

- At det opprettes et stort antall ikke-kommersielle utleieboliger, herunder at dette legges inn som krav ved alle planer for nye boligfelt.
- At det gjeninnføres prisregulering (maksimalpris) ved salg og utleie, gjerne knytta til gunstig finansiering gjennom Husbanken.
- At boligrenta også i de private bankene styres politisk.

Det som er av kommunale leiegårder, har i årtier forfalt på grunn av manglende vedlikehold. Det som er gjort, er gjerne betalt av leieboerne sjøl. Kommunen må ta ansvar for å pusse opp gårdene til god standard uten at regninga skyves over på leieboerne. Salget av kommunale gårder må stoppes, og kommunen må ekspropriere private gårder som ikke holdes ved like.

I norsk målestokk har Oslo en høy andel utleieboliger, men da markedet som styringsmekanisme blei innført på 1980-tallet, forsvant mye av det sosiale aspektet ved utleiesystemet. Kommunen har seinere fulgt opp ved å innføre «gjengs leie». Oslo RVs hovedkrav er at boligene tas tilbake fra det frie markedet. Dette kan gjøres ved:

Forvaltninga av eiendommene må være i en boligetat og ikke i et kommunalt foretak (KF) med overskudd som formål. Leieboernes organisasjoner må være representert i styret av forvaltningen. Leia må reduseres kraftig og ikke være markedsbasert. Ved tildeling av kommunal bolig bør det være ei maksimum ventetid på en måned før innflytting i fast bopel kan finne sted.

Det må åpnes for andre boformer enn standard kjernefamilie og legges til rette for et variert utvalg av boliger. Vi ønsker opplegg for sjølstyrte kollektiver og for gårds- eller kvartalsvise fellesarealer. Samtidig ønsker vi et prisnivå som gjør at enslige som ønsker å bo for seg sjøl, skal ha råd til det. Det må være mulig å velge en lavere standard og å delta aktivt i deler av bygging og oppussing, dersom dette kan bidra til å redusere boomkostningene. Det må være sjølsagt at slike muligheter innreguleres i nye prosjekter, men vi ønsker også at kommunen utreder mulighetene for dette i eldre byområder.

Når nye områder skal reguleres/klargjøres for utbygging, må kommunen sørge for at det bygges

leiligheter med livsløpsstandard og variert størrelse.

Kommunen skal samarbeide med boligbyggelag og stille med rimelige tomter under markedspris. Framføring av vann, strøm, telefon, breiband og kloakk skal være til sjølkost. Vegnett, barnehager, skoler, ungdomsklubber, eldresentre o.l. skal planlegges og etableres i tide. Men slik infrastruktur skal ikke finansieres gjennom tomte- og boligpris. Nye boområder må ha tilstrekkelig med grøntarealer til allsidig bruk, ikke bare pyntestriper med plen mellom blokker.

Byggebransjen og boligene er et nøkkelledd for ei mer miljøvennlig framtid. Det må stilles krav om bruk av miljøvennlige, energisparende og varige materialer og planløsninger. Ved oppussing og riving må det tas tiltak for gjenbruk. Kommunen bør iverksette byøkologiske pilotprosjekt for å høste erfaringer om alternativ organisering av bymiljøet.

Den offentlige bygningskontrollen på gjenopprettes. Det har vist seg gang på gang at byggherrers og entreprenørers egenkontroll ikke er holdbar. Det må videre opprettes et kommunalt boligtilsyn.

Alle nye boliger må ha universell utforming. Det samme kravet bør stilles ved alle større rehabiliteringer om dette ikke er i motstrid til sterke verneinteresser.

RV er mot eiendomsskatt på boliger av vanlig husbankstandard. Vi er imidlertid for slik skatt på næringseiendommer og på store og luksuriøse boliger. RV vil arbeide for lovendringer som gjør det mulig å skattlegge statlige eiendommer og å kunne ta hensyn til husstandens inntekt og størrelse ved beregning av eiendomsskatt.

- Det må utvikles tilpassede boalternativer for folk som av helsemessige eller andre grunner trenger noe annet enn egen leilighet og gis individuell oppfølging for dem som trenger det for å venne seg til å bo i egen bolig.
- Handlingsprogrammet for Oslo indre øst må gjenopprettes og videreføres sammen med de nye programmene for Groruddalen og Søndre Nordstrand.
- Det må etableres ei gunstig finansieringsordning for heiser i eldre bygårder. Det må legges en plan med finansiering for å få bad og wc i alle leiligheter innen 2013.
- Ungbo-boligene må pusses opp til en rimelig standard. Husleiene på Ungbo må subsidieres.
- Boområder skal være boområder. RV sier nei til natteskjening i boligstrøk, også i armene på den såkalte skjenkeblekkspruten. Det bør etableres en praksis med nabovarsler før søknader om skjenkeløyve behandles.
- Kommunen må legge til rette for at det kan bygges flere rimelige studentboliger i regi av samskipnadene.

4. Oppvekst

Barnehager

Alle førskolebarn skal ha rett til et godt, gratis barnehagetilbud tilpassa sine og foreldrenes behov. Bygging og drift av barnehager er et offentlig ansvar. RV er mot privatisering av barnehagetilbudet. Omsorg kan ikke utføres med lønnsomhet som målsetting. Det skal ikke være lov å ta ut fortjeneste fra barnehagedrift. Barnehagen er viktig for at alle barn skal sikres likeverdige og gode oppvekstvilkår og en god barndom.

Barnehagen skal være et sted for lek, omsorg, læring og tilsyn. Innholdet skal preges av respekt for det enkelte barns eget verd og av ei solidarisk og kollektiv holdning. Utvikling av sosial kompetanse, språk, fantasi og kreativitet er det viktigste i barnehagen.

Barnehagen skal være et godt offentlig tilbud til alle barn. Det må være nok personale, små nok barnegrupper og egne lokaler slik at barnas behov dekkes og personalet har gode arbeidsforhold. RV vil ha slutt på at de kommunale barnehagene må spinke og spare på vedlikehold, driftsbudsjett og vikarbudsjett. Trange budsjetter sliter på de ansatte og gir dårligere tilbud for barna.

Minoritetsspråklige barn og foreldre representerer en ressurs for barnehagen. Det er viktig at foreldre sikres informasjon på et språk de forstår. Minoritetsspråklige barn skal møte eget morsmål i barnehagen. Dette kan organiseres som byomfattende tiltak.

- Gratis barnehage til alle barn. RV vil igjen fremme forslag om en nedtrappingsplan for barnehageprisene.
- Full barnehagedekning nå. RV vil fortsette å fremme forslag om bygging av kommunale barnehager. Oslo kommune må kreve tariffavtale i private barnehager. Omsorgsbygg KF må omdannes til kommunal etat.
- Økt pedagogisk bemanning. Det må være ei styrerstilling per tre avdelinger. Alle avdelinger må ha pedagogisk leder. Bruk av dispensasjon må følges av tilbud om utdanning. Barn med spesielle behov må sikres et fullverdig tilbud. Det må settes inn vikarer ved fravær.
- RV vil jobbe for tilbud om kompetanseheving for alle assistenter i byens barnehager.
- Alle barnehager skal kunne bruke kollektivtransport og besøke kultur- og idrettsinstitusjoner uten egenbetaling. Muligheten til turer og aktiviteter utafør barnehagen er viktig for barnas utvikling.
- RV er mot merinntak og fleksibel skolestart. Femåringer har det best i barnehagen, og overfylte avdelinger er ikke bra for noen. Alle femåringer skal tilbys gratis kjernetid i barnehage, slik som ordninga nå er blitt i de fire bydelene i Groruddalen.
- Det må etableres barnehager med utvida åpningstid slik at det også finnes et tilbud for foreldre som arbeider skift. Dette inkluderer nattåpne barnehager.
- Barnehagen skal være et trygt og godt sted å være. Alle barnehager må ha et sikkert ute- og innemiljø i tråd med Forskrift om miljøretta helsevern i barnehager og skoler. Rehabilitering og vedlikehold er like viktig som nybygging.
- Barnehagen skal være fri for forkynning og ikke ha kristen formålsparagraf. Barnehagen skal være et møtested for barn med bakgrunn fra alle kulturer, religioner og livssyn.
- Gratis byomfattende tolketjeneste må være tilgjengelig. Barnehagene må ha mulighet til å gi god informasjon til alle foreldre.

Grunnskolen og videregående skole

RV vil ha en god, offentlig skole som gir alle barn og unge rett til tilpassa, likeverdig opplæring, uavhengig av kjønn, nasjonalitet og religion og uavhengig av hva foreldra tjener. Vi er for en offentlig skole som rommer ulike pedagogiske retninger, og som åpner for større forsøksvirksomhet enn det vi finner i dag. RV er for en konfesjons- og livssynsfri skole. All skolegang skal være gratis.

Oslo-skolen er i dag styrt etter såkalte New Public Management-prinsipper. Skolen er sterkt målstyrt. Ansvar for å nå måla og holde budsjettet er lagt på den enkelte skole. Oppgaver som før lå i Utdanningsetaten ligger nå på det enkelte arbeidssted. Omfattende byråkratiske rapporterings-systemer er tatt i bruk, og tar tid fra pedagogisk virksomhet. Skolene rangeres og henges ut offentlig på bakgrunn av tester som faginstanser ikke går god for. Bystyreflertallet bestemmer størrelsen på budsjettet, mens hver enkelt skole får ansvar for å skjære ned på antall lærerstillinger når politikerne har bevilget mindre penger enn det er behov for.

Kommunen forsøker å splitte lærerne ved å påtvinge dem uønskede individuelle, lokale lønnsstilleaa.

Slik har vi fått en sterkt konkurransepreget Oslo-skole, hvor bare det som kan måles teller.

Vi har fått en skole som legger mindre vekt på menneskelig vekst, og som er sterkt prestasjonsfiksert. Resultater på enkeltprøver og den enkeltes individuelle prestasjoner er det som blir verdsatt. RV ønsker en skole som er utviklingsorientert, og gjør mennesker i stand til å bli aktive deltakere i samfunnet. RV vil ha en skole som utvikler hele mennesker. Opplæringen skal tilpasses den enkelte slik at alle får utviklet evnene sine på best mulig måte, samtidig som det legges stor vekt på sosialisering, fellesskap og klasse miljø.

Oslo-skolen har i dag et test- og prøveregime som overgår alle andre kommuner i landet. Byrådet har gått i spissen for innføring av fleksibel skolestart og oppretting av fellesskoler for ungdomstrinnet og videregående (8-13-skoler). Dermed har Oslo fått glidende overgang mellom barnehage, grunnskole og videregående skole. RV vil fortsette å kjempe mot denne utviklinga. RV vil ikke ha en skole hvor elevene settes opp mot hverandre.

Skolebudsjettene øker tilsynelatende i kroner, men skolene betaler i dag husleie til Undervisningsbygg KF. Ingen skoler betalte «husleie» før. Husleieøkninger resulterer i kutt. Lærerstillinger forsvinner. Utdanningsetaten har også inngått en avtale om utbygging og drift av data med Siemens. Driftsutgiftene er skyhøye og veltes over på skolenes budsjetter. Resultatet er færre lærerstillinger.

Oslo-skolen er en mangfoldig møteplass med elever fra mange land og kulturer.

RV ser dette som en viktig ressurs og en berikelse for skolen. Dessverre blir mange elever gjort til problemer på grunn av at de ikke får undervisning på et språk de forstår. Norskopplæringa i mottaksklasser for nyankomne elever på ti måneder er alt for kort. All forskning viser at det tar mange år å lære seg et nytt språk så godt at en kan tilegne seg nye kunnskaper på dette språket. Elevene får heller ikke fagundervisning på et språk de forstår inntil de kan klare å følge fagundervisningen på norsk, slik regelverket krever.

- Mer penger til skolen. Flere, ikke færre, lærertimer i grunnskolen og videregående skole. Fjern stykkprisfinansiering. Klassedelingstallet må gjeninnføres, og det må bli færre elever i klassene. Alle skoler må få bevilgninger etter antall klasser, ikke etter antall elever. Ressurser til spesialundervisning må komme i tillegg.
- Gjeninnføring av morsmålsopplæring og fagopplæring på morsmålet. Lese- og skriveopplæring på morsmålet til flest mulig barn. Tiden i mottaksklasser for nyankomne må forlenges.
- Avskaff Oslo-prøven og bruken av nasjonale prøver. Stopp prøvepresset på elevene, tida skal brukes til opplæring, ikke drilling før tester. Ingen offentlig rangering av skoler.
- Slutt på konkurranse mellom skolene. La alle barn få plass på sin nærmeste skole. Stopp fritt skolevalg.
- Bevar fellesskapet. Gjeninnfør felles skolestart i første klasse. Stopp fleksibel skolestart.
- Øk antall pedagoger for første klasse. I 1997 var det to pedagoger per 18 barn i 1. klasse. Dette må gjeninnføres.

- Stopp tvungen aldersblanding. Dette, som i noen sammenhenger kan være et godt virkemiddel, er nå med på å ødelegge Oslo-skolen.
- Skolebygningene må igjen under full offentlig styring. Undervisningsbygg KF må omdannes til kommunal etat.
- Kontinuerlig vedlikehold, opprusting og modernisering av skolene. Fortgang i arbeidet med å bygge nye skoler.
- Retten til spesialundervisning må ikke undergraves. Vedtak må følges opp med penger. Egne spesialskoler må bygges ut. Integrasjon må skje på de integrertes premisser.
- Avskaff KRL-faget. Det må erstattes med et konfesjonsfritt livssyns-, filosofi- og etikkfag.
- Forsøk med karakterfrie ungdomsskoler. Det må jobbes for å finne vurderingssystemer som fungerer faglig oppbyggelig og fornuftig.
- Alle skoler skal kunne bruke kollektivtransport og besøke kultur- og idrettsinstitusjoner i Oslo kommune uten egenbetaling. Muligheten til turer og aktiviteter utafør skolen gir bedre opplæring.

Videregående skole

RV vil ha en videregående skole som gir god fagopplæring eller studiekompetanse til de som ønsker det. Det er et stort problem at retten til videregående opplæring begrenses til noen år, og at den kun gjelder for en kort periode i livet. Dagens system vil tvinge elevene gjennom ei rask og målretta utdanning. Det gis lite rom for utprøving eller omvalg, uten at man samtidig mister retten til opplæring. RV vil utvide retten til videregående opplæring og åpne

opplæringa dersom det er best for den enkelte. Dette krever at det opprettes flere plasser i den videregående skolen i Oslo.

Mye av elevenes motivasjonsproblemer i skolen er et resultat av rasjonaliseringstankemåten som tvinger mange elever til å fullføre utdanninga på kort tid. Dette gjør at svært mange dropper ut av videregående uten å fullføre, og bare noen av dem kommer seg inn igjen i utdanningssystemet

gjennom voksenopplæringa. Voksne mellom 24 og 29 år er i en situasjon der de verken har rett til videregående opplæring eller voksenopplæring.

Mange elever i den videregående skolen har hatt tilrettelegging og ulike hjelpetiltak i grunnskolen. I dag gjør de økonomiske rammene til de videregående skolene det umulig å opprettholde et skikkelig tilbud til disse elevene. Tilrettelagt opplæring og spesialundervisning må gjennomføres også i den videregående skolen.

En skole trenger gode og forutsigbare økonomiske rammer for å kunne planlegge driften. Det gir trygghet både for elever og lærere. Stykkprisfinansiering gir dårli-

ge rammer og svært liten forutsigbarhet, og den fører til at elevene blir sett på som et middel for å få budsjettet til å gå opp. Vi må tilbake til rammefinansiering, der skolen får dekket de reelle driftsutgiftene og samtidig får mulighet til modernisering av teknisk utstyr.

Det reine karakterinntaket er dempet gjennom bystyrets inndeling av Oslo i geografiske soner. RV går inn for et sterkere geografisk styrt inntak til videregående skoler, men vi ser også at elever kan ha behov for å skifte miljø. Vi må aktivt motarbeide at skoler stemples som A- og B-skoler på grunnlag av opptaket. Det må lages en handlingsplan, slik at vi får skoler med en bredt sammensatt elevmasse.

- Gjeninnfør klassesdelingstall på 12 for yrkesfag og 25 på studiespesialisering. Fjern stykkprisfinansieringa. Bevilgninger til spesialundervisning og særskilt tilrettelegging må komme utenom rammetilskuddet. Lærertettheten må økes.
- Økt støtte til forsøk med alternative vurderingsformer. Forsøka bør omfatte ulike typer vurderingsformer til både standpunkt og eksamen. Spesielt er det viktig å komme i gang med forsøk med vurderingsformer uten karakterer.
- Alle skal ha rett til opplæring. Voksne mellom 24 og 29 år må få rett til opplæring innenfor dagens system, enten i videregående opplæring eller voksenopplæring.
- Gratis læremidler på alle studieretninger.

- Opptak som gir forutsigbarhet. En elev som er kvalifisert til en plass på en skoles VG1-kurs, må ha rett til å fullføre skolegangen på samme skole.
- Kommunen må sikre at det finnes nok lærlingplasser til at elevene på de yrkesfaglige linjene får fullført utdanninga.

Skolefritidsordning

RV vil at skolefritidsordningen (SFO) skal være tilgjengelig for alle uavhengig av økonomi. Dyre kommunale SFO-ordninger med for få ansatte åpner for private løsninger for de som har råd til å betale. Gode offentlige skolefritidsordninger er billig forebyggende barne- og ungdomsarbeid, og viktige arenaer for utvikling av språklige og sosiale ferdigheter.

De er også nødvendige for å sikre kvinners mulighet til å være yrkesaktive. RV vil jobbe for et bedre innhold i SFO-ordninga slik at vi får et godt tilbud som kan favne forskjellige oppvekstvilkår og det enkelte barns behov samt et mer helhetlig opplegg for skole og SFO, både pedagogisk, sosialt og for miljøet.

- Gratis og offentlig finansiert SFO-tilbud til alle barn i 1.- 4. klasse innen 2009.
- Som et skritt på veien mot gratis heldagsskole, må det innføres en maksimalpris i SFO på 800 kroner per måned for heldagsplass og 500 kroner for deltidsplass.
- Det må innføres søskenmoderasjon og inntektsbasert prisjustering. Barnegruppene i SFO skal være på maksimum 20 barn. Areal- og bemanningsnormer skal sikre barna gode og trygge forhold.
- Det må iverksettes tiltak for å øke den pedagogiske bemanninga i SFO.
- Skole og SFO må samla sett ha et godt tilbud om servering av mat, inkludert ett varmt måltid per dag.

5. Helse- og sosialpolitikk

Kommunen er et nøkkelledd i helse- og omsorgstjenestene. Utgangspunktet må være at innbyggerne skal få de tjenestene de har behov for, uavhengig av egen eller familiens økonomi. RV går mot at kommunen har en begrenset «tilbudskatalog» som brukerne må velge fra.

På grunn av budsjettkutt og at stadig flere oppgaver flyttes til bydelene uten tilsvarende overføring av penger, er det mange i Oslo som ikke får den hjelp de trenger. Dette gjelder hjemmetjenester, tilbud om tverretattlig rehabilitering og habilitering og plass på sjukehus/sjukehjem, og det gjelder økonomisk sosialhjelp.

Bestiller/utfører-modellen er en byråkratisk og kostbar organisasjonsform som skal gjøre offentlige tjenester klare for konkurranseutsetting og andre former for privatisering. RV vil utvikle dette systemet.

Den nye sjukehjemsetaten er – i hendene på H/Frp-byrådet – også et tiltak for å kunne privatisere offentlige tjenester. RV mener prinsipielt at velferdstjenestene bør drives av det offentlige, men aksepterer den lange tradisjonen for at humanitære organisasjoner

er med. Vi går imidlertid mot å slippe inn reint kommersielle aktører, og vi går også mot å slippe til ikke-offentlige aktører i større omfang enn i dag.

Byens sjukehjem bebos av stadig sjukere og mer hjelpetrengende eldre. Det er alt for strenge krav for å få sjukehjems plass. Sjukehusreformen har ført til et svarteperspill om hvor de sjukeste skal være. RV ønsker ei sterk utbygging av sjukehjem og andre botilbud for eldre. Det må være like inntakskriterier for hele byen, ikke som i dag at bydelene baserer seg på at en mer eller mindre tilfeldig prosentdel av eldrebefolkninga skal kunne få institusjonsplass. Det må være nok faste plasser slik at ikke rehabiliterings- og utskrivningsplassene tas opp av faste beboere, og slik at fritt sjukehjemsvalg blir en realitet.

Bemanninga på sjukehjem må økes i samsvar med at beboerne trenger mer hjelp. Det bør innføres en bemanningsnorm for tjenesten. Tilbudet til aldersdemente må styrkes. De ansatte må få etterutdanning på feltet. Tilsvarende behov er det for eldre med rusproblemer og psykiatridiagnoser.

Eldreomsorgen må tilpasses den økende andelen eldre med innvandrerbakgrunn.

Sjukehjemsbygningene må rustes opp. Ikke-medisinske oppgaver, som reinhold og kjøkken, må framleis være kommunale oppgaver.

Den kommunale hjemmetjenesten må styrkes. Det viktigste er å ha en tjeneste som tilpasses den enkeltes behov, og som er dimensjonert for i størst mulig grad å gi brukerne fast personell som de er trygge på. «Fritt brukervalg» er et blindspor som RV går mot.

Eldresentrene er viktige møteplasser i pensjonisttilværelsen. De bidrar til trivsel og helse og er viktige kulturbærere. Det er viktig med eldresentre som er så nær brukerne at de fleste kan komme seg dit på egen hånd uten å måtte bestille transport dagen før. RV går derfor inn for et utvidet nett av eldresentre, gjerne kombinert med oppsøkende tjeneste.

Bruken av egenandeler rammer mest dem som har minst. RV vil fjerne egenandelene på personlig assistanse, trygghetsalarm, blåresepter, legevakt, vaksiner og andre ordinære helsetjenester. Så lenge det blir krevd egenandeler for legehjelp, bør det ikke være separate frikort for legehjelp og

andre ordinære helsetjenester. Så lenge det blir krevd egenandeler for legehjelp, bør det ikke være separate frikort for legehjelp og fysioterapi.

RV vil ha en psykiatri som tilsvarende folks behov og ikke den farmasøytiske industriens. Psykiatrien skal ha et omfang som dekker det reelle behovet i alle aldersgrupper. Akutttilbudet må styrkes og bli reelt. Aktivitetshus og kafeer i bydelene og opplegg som «Aktiv på dagtid» mener vi er gode ordninger som bør videreutvikles og styrkes.

Det tverretatlige tilbudet til stoffmisbrukere må styrkes. Felttilbudet med helsehjelp og gatejuristordninga må sikres. Det må finnes nok behandlingsplasser sånn at misbrukere kan få hjelp når de er motivert og har bruk for det. Det må også være tilstrekkelig med akutt plasser for rusmisbrukere. Bydelene må ha gode tilbud for bo- og arbeidstrening.

Satsene for økonomisk sosialhjelp må heves til et nivå som sikrer en verdig levestandard. Statens institutt for forbruksforskning (SIFO) har gjort beregninger av hva ulike husstandstyper trenger, og denne normen bør benyttes. Lov om sosiale tjenester må praktiseres slik at minstesatser ikke blir brukt

som «tak». Byrådet må kartlegge underforbruket av økonomisk sosialhjelp, og det må budsjetteres ut fra hva folk faktisk trenger av sosialhjelp. Kontantstøtte må ikke gå til fradrag i økonomisk sosial-

hjelp. De som trenger økonomisk eller praktisk hjelp, skal ikke utsettes for nedverdige behandling på sosialkontor eller hos andre instanser.

- Styrking av den tverretatlige rehabiliterings- og habiliteringstjenesten.
- Tilrettelagte kommunale boliger for funksjonshemmede som trenger det, uavhengig av alder.
- Styrking av tverretatlige tilbud for enslige asylsøkere.
- At utgifter til omfattende tiltak for enkeltpersoner innenfor eksempel barnevern og psykiatri må dekkes av kommunen sentralt, slik at ikke tilfeldige flyttinger ødelegger bydelsøkonomien.
- Antallet kommunalt ansatte fysioterapeuter må økes.
- Tolketjenesten for legevakt, spedbarnskontroll osv. må styrkes.

6. Miljø og samferdsel

Trafikk

Biltrafikken i Oslo er i dag ei sterk miljøbelastning. Bilen forurensar, bråker, tar plass, skader og dreper folk og lager barrierer mellom dem. I Oslo ligger forholda til rette for en storstilt overgang til kollektivtrafikk. Andelen reiser til fots og med sykkel kan også økes vesentlig. For å få dette til kreves en kombinasjon av positive tiltak og restriksjoner, og av miljøhensyn er det nødvendig å gjøre dette raskt.

RV vil ha hurtig utbygging av sykkelvegnettet med egne gjennomfartsårer for sykkel i indre by. Mange steder vil dette måtte gå på bekostning av parkeringsplasser på gatenivå. Vedlikeholdet av sykkelvegane (reasfaltering, brøyting, fjerning av grus og løv) må prioriteres. Kommunen må overta systemet med bysykler, og det må utvides geografisk.

Det er nødvendig med billigere og hyppigere kollektivtransport med bedre dekning av mange områder og flere tverrgående linjer. Trikk og buss må få økt framkomlighet med egne traseer og aktiv signalprioritering. RV vil ha en konkret plan for nedtrapping av prisene på kollektivtransporten med mål at den skal bli gratis.

RV vil ha strenge restriksjoner på bilbruk. I indre by vil vi at bilkjøring og parkering forbeholdes beboerne, nyttetraffikk og bevegelseshemma. Samtidig bør det legges til rette for bilkollektiver. Det er beregna at en bil på deling erstatter ca. sju privatbiler. Det må reguleres egne avgiftsfrie parkeringsplasser for bilkollektivene i alle deler av byen, og særleg ved trafikknutepunktene.

RV er skeptisk til bompenger og andre former for vegprising, da slike opplegg går mest ut over arbeidsfolk, mens overklassen kan kjøpe seg fri. Ut fra miljøhensyn vil vi imidlertid vurdere ethvert forslag konkret.

Byrådets politikk med oppsplitting av Oslo Sporveier og konkurranseutsetting av drift og vedlikehold er ødeleggende. Det må opprettes en kommunal transportetat for å eie og drive kollektivtransporten i byen, eventuelt i samarbeid med nabokommunene. RV sier nei til anbud på drift av ruter og vedlikehold

vedlikehold av bane og materiell. Det må legges ei samla plan for å ta igjen vedlikeholdsetterslepet i Sporveien, og driftstilskuddet må trappes kraftig opp.

Transporttjenesten til funksjonshemma (TT) må være uten tak på antall reiser. Egenandelen skal ikke være høyere enn vanlig kollektivbillettpris. Samtidig må den ordinære kollektivtransporten i størst mulig grad tilpasses funksjonshemma brukere.

RV er ellers:

- For offentlig støtte til utvikling av bildelingssystemer og at kommunen benytter bilkollektiv i stedet for egne kjøretøy der det er mulig.
- Mot etablering av nye bilbaserte kjøpesentre og mot utviding av eksisterende sentre.
- Mot utbygging av Vestkorridoren (ny E18 vest).
- For utbygging av hovedvegnettet når dette kan gi store miljøgevinster. E6 i tunnel eller under lokk gjennom Groruddalen er et eksempel på dette.
- For å utvikle systemet med innfartsparkering ved kollektivknutepunkter i utkanten av byen («park and ride»).
- For bilrestriksjoner (kjøreforbud, fleksible fartsgrenser) basert på konkrete målinger av luftforurensning.
- For at en ved utbygging av miljølokk og tunneler skal rense avgassene og fjerne svevestøvet, slik at tiltaka ikke bare har effekt mot støyforurensning.

Andre miljøtiltak

Oslo har ikke mer natur å miste. Grøntområdene og markagrensa trues av utbygging. Det er nødvendig å samordne areal- og transportplanlegginga ut fra menneskenes behov og naturens begrensninger. Denne samordninga må skje på regionalt nivå, fordi den berører og krever tiltak i hele Stor-Oslo-regionen. Staten må delta på en forpliktende måte.

Markagrensen må ikke flyttes lenger inn i Marka. I Marka og fjordområdene må naturvern og kulturvern ha første prioritet. Østensjøvannet og områdene rundt må bevaras. Likeledes grønne områder og parker i byen. Grøntområdene må vurderes helhetlig i byplanleggingen, og utvidelse til sammenhengende områder må sikres. Vedlikeholdet av parkene må tilbake i offentlig regi.

Støy er et miljøproblem for Oslo. RV støtter krav om økte bevilgninger til støyskjerming.

Luftforurensning er et stort problem i Oslo, særlig om vinteren. RV vil opprettholde piggdekkavgifta så lenge det er fritt fram for privatbiler. Det må settes skjerpa utslippskrav for søppelforbrenningsanleggene.

Renovasjonen må rekommunaliseres. Planene for kildesortering og kompostering må gjennomføres i offentlig regi. Gjenbruksanlegg må ikke finansieres på en slik måte at det er nødvendig med stadig mer søppel for å få det til å gå rundt økonomisk. I tillegg til gjenbruksstasjonene på Grønmo og Brobekk må det bygges ny gjenbruksstasjon i Oslo vest. Dette er nødvendig for å hindre unødvendig trafikk ved at privat avfall fraktes fra vest til Groruddalen.

Som en stor eier på kraftmarkedet må Oslo kommune arbeide for stabile strømpriser og konkurransedyktig alternativ energi. Ved nybygg og større rehabiliteringer må det stilles strenge krav til miljøstandarden. Bruken av miljøvennlige varmekilder må utvides.

Beredskapen i kommunen må skjerpes når det gjelder sikring av vann- og elektrisitetsforsyning.

Mengden reklame som pådyttes folk i det offentlige rom, må reduseres kraftig og eventuelt avgiftsbelegges. Det må opprettes offentlige plakattavler i bydelene.

Byplanlegging

I tillegg til trafikksanering og andre tidligere nevnte tiltak må det settes inn ressurser for å gjøre de indre byområdene bedre å bo og leve i. Det må prioriteres grøntområder og lekearealer, og gjenomkjøringstrafikken må bort.

Utvikling av nye bydeler må skje på byens og beboernes premisser, ikke ut fra at tomteieerne skal ha maksimal uttelling. Problemer som i Bjørvika kan ikke løses uten at antallet kvadratmeter byggeflate reduseres kraftig. RV er ikke prinsipielt mot høyhus, men mener vi i all hovedsak bør videreføre dagens bystruktur med 4-6 etasjer.

Nye bydeler bør utvikles på en bærekraftig måte. Kollektivtrafikken må være på plass fra første dag. Det må stilles strenge krav til miljøvennlig energiforsyning og avfallshåndtering. Det må være klare rekkefølgebestemmelser for etablering av barnehager, skoler og nærbutikker slik at transportbehovet reduseres. Universell utforming må være sjølsagt i nye bydeler, men også ved rehabilitering av gater, torg og parker ellers.

Oslo havn og jernbanen i byen er offentlig infrastruktur som bør finansieres over budsjettet og ikke ved tomtesalg til maksimalpris.

Havna må tas tilbake og brukes til næring, kultur og trafikk. RV sier nei til at såkalte «antiterroriltak» skal stenge innbyggerne ute.

Det må lages en plan for utvikling av grøntområdene i byen. Det er viktig å etablere romslige parkområder, ikke bare pyntestriper med grønt langs blokkene. Byelvene bør i størst mulig grad åpnes igjen.

RV vil at det skal opprettes nye kolonihager og flere parselhager i Oslo.

RV anerkjenner andre lands rett til å ha ambassade i Norge. Når disse landene oppfører seg slik at deres representanter føler angst for enhver forbipasserende, så er det ikke nabolaget som skal lide. Ambassader for slike land bør henvises til strøk der de ikke utgjør risiko for andre enn seg sjøl.

RV er mot å overlate byplanarbeidet til private investorer gjennom såkalt offentlig-privat samarbeid – slik det skjedde blant på Tjuvholmen. Slikt betyr at utformingen av byen styres av private investorers ønske om maksimal fortjeneste og ikke av folks behov for et godt bymiljø.

Den offentlige byggekontrollen må reetableres og styrkes.

Groruddalen

I tillegg til Oslo RVs program er det lokale valgprogram i flere bydeler. De viktigste krava i programmet for Groruddalen er:

- Huken Pukkverk avvikles.
- Stans ridesenterutbygginga på Årvoll.
- Nei til gigantutbygginga av Økern senter.
- Nei til helikopterbase på Nyland Syd, det er nok støy i Groruddalen.
- Framskynd arbeidet med lokk over E6.
- Eget tungtransportnett i Groruddalen.
- Tverrgående T-baneforbindelse.
- Kulturhus og svømmehall i hver bydel.
- Vern om kulturarven i Groruddalen.

7. Kultur og idrett

Oslo trenger kultur-, idretts- og fritidstilbud som fungerer i forhold til folks behov ut fra hvor i byen vi bor og hvor vi jobber. RV ønsker utbygging av lokale idretts- og friluftsanlegg framfor store sentralanlegg.

Byens myndigheter har i lang tid vært opptatt av å vise fram Oslo som en attraktiv hovedstad med en rekke kultur- og idrettstilbud og storslagen natur. Det satses stort på å gjøre Oslo til en turistmagnet. RV ønsker ikke flere «utstillingsvinduer», men derimot kultur-, idretts- og fritidstilbud til vanlige folk. Både profesjonelle utøvere og et bredt folkelig kulturliv må stimuleres, og dette må skje der folk bor. Det må legges til rette for dette i planlegging og i kollektivsatsing. Kulturinstitusjonene må få økte driftsmidler og gjøres mindre avhengig av prosjektmidler.

RV legger særlig vekt på at det støttes opp om tiltak som stimulerer og får fram mangfoldet i kulturlivet, for eksempel arbeider-, kvinne- og minoritetskultur. Det må gis faste driftstilskudd til tiltak som Internasjonalt kultursenter og museum (IKM), Nordic Black Theatre, Senter for afrikansk kulturformidling, Damini House of

Culture (tidligere Indisk dans- og kultursenter), kulturutvekslingsstiftelsen Horisont, Mela-festivalen og den nasjonale jazzscenen Cosmopolite.

Det må legges til rette for mest mulig deltakelse og egenutvikling for vanlige folk. Nye utøvere må få slippe fram, og det må stilles til rådighet atelierer og øvingslokaler til driftskost eller rimeligere. RV vil for eksempel gå mot at investeringskostnadene ved det nye øvingshotellet i Schous kulturbryggeri skal dekkes inn gjennom husleia.

Omgivelsene våre er uttrykk for vår kultur. Kommersialisering og privatisering av det offentlige rom må unngås. Annonsetårnene må fjernes, og det må bli slutt på å sette av hele vegger til reklame.

Det offentlige må legge forholdene til rette for kulturen, blant annet gjennom at den får en større plass i skolen, ved at det bygges kulturbygg, ved rimelig utleie av lokaler til frivillig kulturaktivitet, ved offentlig støtte til både profesjonell kunst og amatørvirksomhet og ved subsidiering av billettpriser.

Oslo er hovedstad for hele landet. Derfor er det viktig at Oslo er språklig nøytral i praksis. RV ønsker at skolene i byen i større grad enn i dag legger til rette for at

foreldre får mulighet til å velge nynorsk som opplæringsmål for barna sine, slik de har rett til etter norsk lov.

- Gratis adgang til museer og gallerier hele året og rimeligere kino- og teaterbilletter.
- Oslo kino skal igjen bli en kommunal etat.
- Utbygging av lokale idretts- og friluftsanlegg. Breddeidretten må tilrettelegges bedre, særlig for barn og unge. Vi trenger rom for uformell og uorganisert fysisk utfoldelse, som sentrumsnære skateramper og felt for gatebasket.
- Gode ikke-kommersielle tilbud for barn, for eksempel gratis besøk på Oslos kulturinstitusjoner. Den kulturelle skolesekken må styrkes med mer midler, et mer allsidig tilbud og et uavhengig sekretariat til å fordele midlene.
- Det kommunale bibliotektilbudet skal opprettholdes og styrkes.
- Gjenoppbygging av utlånsstasjonene til Deichmanske bibliotek.
- Lokale kulturinstitusjoner, musikkorps osv. må oppmuntres og støttes og sikres rimeligere kommunale tilbud til øvelser og framføringer. Oslo musikk- og kulturskole må styrkes.
- Ungdom må få lovfesta rett til fritidsklubber i nærmiljøet. Kommunen kan begynne med å gi kommunal rett, men bør også gå inn for at dette gjøres til en lov garantert av staten.
- Økt kommunal støtte til dansekunstnere og de frie teatergruppene. Det må gis tilskudd til flere smalscener.
- Lavere priser på offentlige bad.
- Minst ett offentlig bad, ett bydelshus, en bibliotekfilial og en kino i hver bydel. Groruddalen må få et stort allkultursenter (med dans, skating, konsertscener, nysirkus med mer). Dette lokaliseres til Økern senter.

- Kommunen skal likebehandle tros- og livssynssamfunn. Gratis bruk av Rådhuset ved humanistisk konfirmasjon og navnefest.
- Kulturøya Snelda på utsiden av operaen bygges opp til et kraftsenter for flerkulturell kunst og kultur.
- «Prindsen», Storgata 36, som er under fredning, men trues av det nyåpna sprøyterommet og kommersialisering på grunn av høye husleier, må sikres som et levende sosialhistorisk museum og kultursenter. Asylhagen må restaureres.
- Det må utarbeides et program for samtidsdokumentasjon av alle sider av hovedstadens liv. Kommunearchivet må styrkes og gis muligheter til å ta seg bedre av privatarkiver og fotosamlinger samt drive med minneinnsamling. Større deler av kulturarven må gjøres digitalt tilgjengelig. Det bør etableres et eget kulturnett for Oslo, slik andre fylker har.
- Det må gis støtte til RadiOrakel, AKKS (en idealistisk musikkorganisasjon som arbeider for å rekruttere, motivere og synliggjøre kvinner i alle ledd av musikkbransjen), Quo Vadis (senter for innvandrerkvinner) og husflidslag.
- Etablering av et nytt hovedbibliotek.
- Utvikling av middelaldermuseum på Sørenga.
- Kommunen må gjøre idrettshaller tilgjengelige for breddeidrett.
- En stor by som Oslo må ha et allsidig kulturtilbud. Den kommunale kinodriften har sikra et bredt og allsidig tilbud. RV er mot alle forsøk på å privatisere drift eller eierskap til kinosalene. Dette er vi mot fordi det vil forflate og kommersialisere kulturtilbudet til Oslos befolkning.

8. Hvor skal vi få pengene fra?

Krava i dette programmet er gjennomførbare og realistiske. Men de må kjempes fram fordi de er krav som ikke tjener kapitalen og makthaverne, men folk flest. RV har som mål å avskaffe kapitalismen og erstatte den med demokratisk styring av økonomien. Men også innafor ramma av kapitalismen går det an å omfordele fra overdrevet privat forbruk og opphoping av rikdom for de få til samfunnsmessig forbruk og utvikling for oss alle.

Mange Oslo-politikere møter i dag de mest beskjedne og åpenlyst fornuftige krav med påstander om

at det ikke finnes penger. Men sannheten er at det ikke er noen mangel på verdier og ressurser, verken i Oslo, i Norge eller i verden. De er bare så ekstremt skeivt fordelt.

Den delen av statens formue som er plassert i Oljefondet (som nå er omdøpt til Statens pensjonsfond - Utland), passerer 2 000 milliarder kroner før kommune- og bydelsvalget i 2007. RV arbeider for at disse pengene skal brukes til samfunnsnyttige investeringer i stedet for til aksjekjøp på utenlandske aksjebørser.

Oslo har landets største konsentrasjon av millionærer og milliardærer. Statistisk sentralbyrå har påvist at de som hadde inntekt på mer enn 7,5 millioner i 2004, betalte 8,8 prosent inntektsskatt. Dvs. at de svært rike betaler langt under halvparten av den skatten en hjelpepleier eller bussjåfør må ut med. Ressursmangelen i Oslos bydeler og etater skyldes i stor grad at den rike overklassen nesten ikke betaler skatt.

RV er for å skattlegge aksjeutbytte og annen kapitalinntekt (som er inntekt fra andres arbeid) minst like mye som lønnsinntekt fra eget arbeid. RV er for å innføre en avgift på aksje-, finans-

og valutatransaksjoner (såkalt Tobinavgift) og skjerpe beskatningen av bedrifter som har råd til det. Samtidig vil RV lette skatetrykket på lave og middels inntekter og fjerne egenandeler og særskatter på uførhet, sjukdom og omsorgsbehov. I Oslo er RV for å innføre eiendomsskatt på næringseiendommer og store, luksuriøse boliger, men ikke på boliger med vanlig størrelse. RV arbeider for lovendringer slik at statlige eiendommer kan skattelegges, og slik at kommunen ellers kan ta hensyn til husstandsinntekt og -størrelse når eiendomsskatten beregnes.

RVs kumulerte kandidater ved bystyrevalget 10. september 2007

1. Erling Folkvord, 1949, Gamle Oslo, miljøarbeider
2. Ingrid Baltzersen, 1980, Gamle Oslo, nestleder i Rødt/RV
3. Negar Enayati, 1987, Sagene, student
4. Roar Ellingvåg, 1960, Østensjø, servicetekniker
5. Helene Voldner, 1984, Grünerløkka, student
6. Bjørnar Moxnes, 1981, Sagene, student/pleieassistent
7. Marijke Berdahl, 1981, Sagene, student
8. Åse Garten Galtrud, 1983, Sagene, bibliotekar
9. Hans Petter de Fine, 1983, St. Hanshaugen, student
10. Morten Elster, 1986, Søndre Nordstrand, student

Vil du vite mer om RVs politikk? Eller har du lyst til å bli medlem av Oslo RV/Rødt? Stikk innom nettsidene våre eller ta kontakt!

Nettside: www.rodtoslo.no

Telefon: 21 39 86 04/05

E-post: oslo@rv.no

Postadresse: Osterhausgate 27, 0183 Oslo

Valgkampkonto: 9713.59.98331

Rødt Oslo – stem

